

Heisek 10

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXIII červen 2018

Pejsek štěká. . .

Haf! Haf! Haf!

Pejsek teď vypadá trochu jinak, všimli jste si? Nebo je to jenom tím vedrem?

Haf! Haf! Haf!

Máš už hotovou bedničku a postel na tábor? Jestli ne, určitě si doraž všechno dodělat na poslední schůzku, ať to pak nemusíš dohánět doma.

Haf! Haf! Haf!

Balíš na tábor a nevíš co dát do bedny a co do batohu? Nebo nemáš úplnou jistotu, jak bednu správně zabalit? V klubovně a na oddílovém webu najdeš podrobné návody, které ti se vším poradí. Kdo si dá spacák do bedny, je pako.

Haf! Haf! Haf!

Štěkám všechno nejlepší Kotlíkovi, Tondovi, Dávovi, a Vosovi!

A rovnou taky napřed Ester, Emmě, Báře a Anežce, Julče, Kubanovi, Štěpimu V., Eli, Mát'ovi, Jendovi a Kryštofovi, kteří se narodili o prázdninách. Těch ale je, co?

Haf! Haf! Haf!

Kdo byl na pokladě jistě ví, jak to dopadlo s Omnitransportem. Dobře jim tak. Snad teď budou pražské tramvaje díky nám zas chvíli jezdit normálně.

Aúúúú

Společně se Štěnětem smutně vyjeme Šimče na rozloučenou. Držíme jí t'apky na všech zahraničních dobrodružstvích.

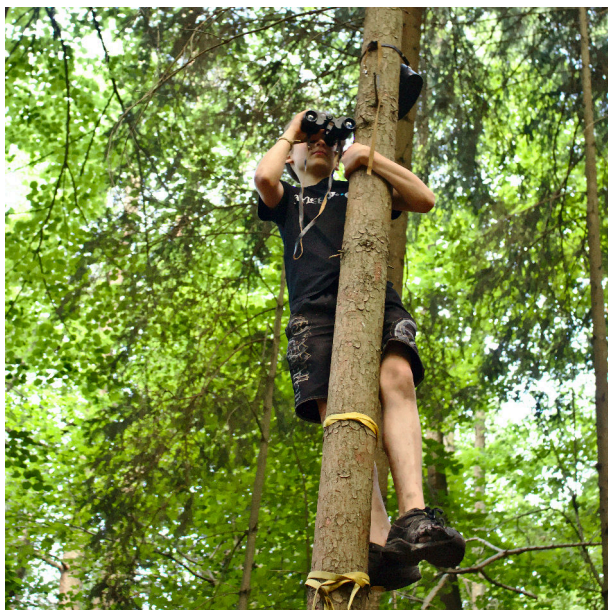

Co budeme dělat my větší?

12. 6. Oddílová schůzka (16.30—19.00)
19. 6. Oddílová schůzka (16.30—19.00)
26. 6. Odevzdávání beden (18.00—19.00)

A dále?

30. 6. — 22. 7. Tábor

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Klání o Štítek táborníka bylo opět velmi napínavé. Nakonec se povedlo Káje titul obhájit, gratulujeme!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Štěně štěká všechno nejlepší k narozeninám Májce, a předběžně i Emmě a Beátce, které oslaví narozeniny o prázdninách!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

V pražských ulicích se stále

množí strašidla a my jsme na stopě pachateli. Snad se nám povede napravit všechny křivdy a vrátit duchy zpět do jejich světa.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Tábor už je za rohem. Doufám, že jste všichni odezdali posudek od lékaře i přihlášku, abyste s námi mohli jet. Brzy dostanete bližší informace k odjezdu i celému táboru. Doufám, že se těšíte tak, jako my.

Co budeme dělat my menší?

7. 6.	Schůzka	(17.00—18.30)
9. 6.	Poklad	(17.00—18.30)
14. 6.	Schůzka	(17.00—18.30)
21. 6.	Schůzka	(17.00—18.30)
26. 6.	Odevzdávání beden	(18.00—19.00)

A dále?

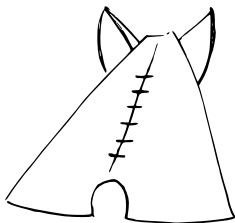
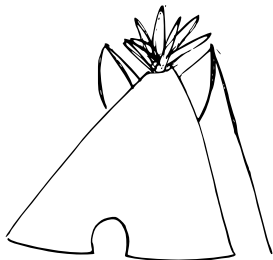
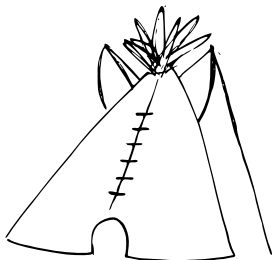
3. — 10. 7. Tábor

Štěně

Stavění teepee

Víte, co se nám blíží? Tábor! Na táboře spíme v teepee. My už jsme je postavili, ale chybí jim některé části. Dokážeš je dodělat? Správnou odpověď ukaž Majdě nebo Týně.

Jestli chceš ještě jeden bod, řekni jim kolik desek potřebuješ na táborovou bednu.

Štítek táborníka

11.—13. 5.

Sešli jsme se na Hlavním nádraží v opravdu hojném počtu, abychom se vydali soutěžit o Štítek táborníka. V mladší kategorii se o titul utkalo 11 Vpředáků, ve starší 12. Klání jsme započali, jakmile jsme vystoupili z vlaku. První disciplínou bylo hledání své boty poslepu. Poté jsme se vydali na cestu a než se sešeřilo, došli jsme na tábořiště. Postavili jsme si plachtičky a už za tmy jsme se utkali v další disciplíně, kterou bylo hledání stanovišť a poznávání různých potravin svými smysly.

Ráno jsme odstartovali disciplínou vis na stromě, ve které byli někteří tak úspěšní, že se jim ani nechtělo strom pustit. Také byla vyhlášena dlouhodobá disciplína spočívající v hledání kartiček a umělecká disciplína, kde jsme se snažili nakreslit co nejhezčí obrázek s využitím písmenek abecedy. Následovala pětice disciplín, které jsme jednotlivě obcházeli — rozvazování uzle, vodní Setonův běh, poznávání květin a stromů, paměťová disciplína a balancování tyče. Následně jsme se posilnili obědem a ve studánce doplnili zásoby vody. Další soupeření bylo trochu interaktivnější — museli jsme získávat a vyměňovat kartičky. V dalším bloku individuálních disciplín na nás čekal azimut'ák, ohňová disciplína, závodní dráha s autíčkem, logická úloha s magnety a vážící disciplína. Když jsme si chtěli začít opékat večeri, zastihl nás déšť a některé naše plachtičky bohužel protekly.

Nejdůležitější věci se nám ale podařilo udržet v suchu, takže jsme si pak mohli v klidu opéct buřty (nebo sýr).

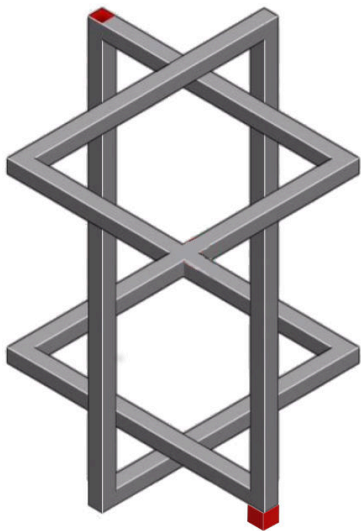
Poslední den jsme započali veverčími ocásky, pokračovali jsme soutěžením o to, kdo nejrychleji dofouká papírovou kuličku za pomoci brčka na konec trasy. Závěrečnou disciplínou bylo, jak tradice velí, Epikurovo poselství. Pak jsme si zabalili a vydali se na Plešivec — místo s nádherným rozhledem, kde jsme se naobědvali a vyhlásili si celkové pořadí klání o Štítek táborníka. V mladší kategorii obhájila titul Kája, ve starší zvítězil Kuba V. Z Plešivce už nám zbývalo jen pár kilometrů na vlak, který nás odvezl zpátky do Prahy.

Pejsek

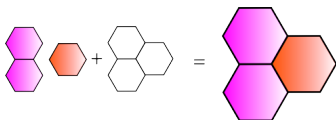
Ztracená krychlička pro starší od 6. třídy včetně

Krychlička se vydala z červeného políčka na výlet a ztratila se. Pomoz jí najít cestu zpět. Krychlička se může kutálet stále po stejné stěně a nemůže se překulit přes hranu. I tak se však dokáže vrátit. Řešení ukaž Pomerančovi a dostaneš pár bodů.

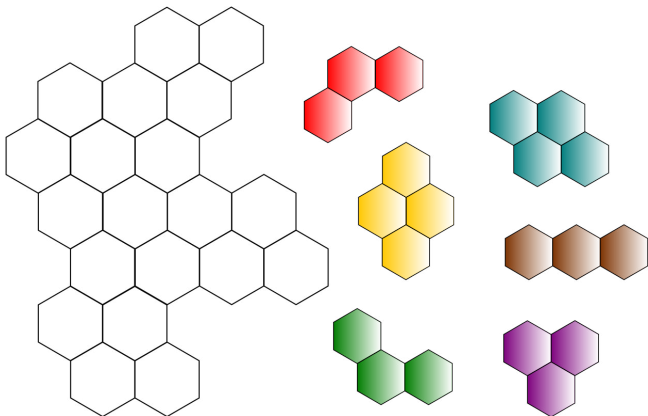

Šestiúhelníky do 5. třídy včetně

Před sebou vidíš pole z šestiúhelníků, pod nímž jsou umístěny jeho části. Tvým úkolem je části do pole rozmístit tak, aby ti žádná část nezbyla a aby bylo celé pole zaplněno. Příklad správného zaplnění vypadá takto:

Kdo ukáže správně vybarvené pole Štěpánovi, dostane nějaký ten bod do bodování.

Neznámé šifry a jak na ně

Nejprve si prozradíme řešení šifer z minulého dílu. K šifře pro starší bylo potřeba využít nápovědy. Skutečně se jednalo o Morseovku. Bylo potřeba podívat se u každého slova na háčky a čárky nad písmenky. Háček znamená tečku, čárka čárku. Řešení znělo: *Krásá pomíjí, blbost je věčná.*

U mladších stačilo přečíst první písmena slov. Řešení bylo: *KLUBOVNA.*

Na závěr pár rad, jak na neznámou šifru:

1. Mějte u sebe seznam šifer, které znáte a postupně zkoušejte. Nejednou se stalo, že i opravdoví pardálové zapomněli vyzkoušet „každé druhé písmenko“.
2. Spočítejte si písmenka — vyjde-li druhá mocnina, téměř jistě to nebude náhoda. Zkuste přepsat zprávu do čtverce a číst po sloupcích či úhlopříčkách. . .
3. Může to být grafická šifra?
4. Může to být Morseovka?

Hodně štěstí na všech pokladech!

Výprava do Českého středohoří

retro kronika

13.—15. 6. 2003

Sešli jsme se na Masaryčce v úžasném počtu 12 lidí. Po chvíli nás doběhla Lád'a, která nás hledala na Hlaváku. Jeli jsme vlakem do Žalan, kde jsme se s chutí vydali na hrad Suko-slav. Někteří se učili bylinky, jiní pozorovali zvláštní značkování a někteří pomáhali Májce s batohem. Večer jsme se seznámili s přechodnými obyvateli hradu a šli jsme spát.

Ráno při snídani nám Háňa sdělila tragickou skutečnost, že jeden opečený buřt má stejné množství rakovinotvorných látek jako 40 cigaret. Vydali jsme se na cestu a opět jsme určovali kytičky. Večer jsme se utábořili, postavili plachtičky a zahráli jsme si lakros a frisbí. Po večeri jsme napsali inzeráty na naše ? budoucí ? vedoucí (inzeráty k nahlédnutí v kronice, *pozn. red*).

Ráno na sobě všichni (až na výjimky) našli klíště a hlasitě to oznamovali při jezení buchtíček.

Vyrazili jsme na další cestu. Na skalce u Skalky jsme se naobědvali. Potkali jsme hospůdku, vedle které jsme se vykoukali. Tom koupil zmrzku a „připravil piknik“ do vlaku.

Cesta utekla jako voda a než jsme se nadáli, byli jsme doma. Výprava byla úžasňoučká!

zapsala Lída, redakčně zkráceno

Jak rozdělat oheň

V posledním díle příručky dokončíme, co jsme minule načali — rozdělování ohně. Už víme, jak jej rozdělat, když máme k sirky, rozbitý zapalovač či hořčičkové nebo naprosto běžné křesadlo. Co ale dělat, když nemáme nic z toho?

Lupou, buzolou, ledem, prostě čočkou

Oheň můžeme rozdělat třeba i pomocí spojkové čočky. Jak poznáme, že je spojková a že se dá použít? Pokus se čočku nastavit tak, aby všechno světlo směřovala do jednoho bodu. Když se ti podaří najít polohu, kdy čočka zobrazuje na podkladě jeden velmi jasný puntík (takzvané ohnisko), máš správnou čočku.

Mezi vhodné čočky patří například brýle na krátkozrakost, lupa nebo čočka vyndaná z dalekohledu. (Dalekohled musíme bohužel pro rozdělování ohně rozebrat — bez toho se nám nepodaří najít ohnisko.) Někteří dokonce dokáží jako čočku využít kus ledu nebo ziplockový sáček naplněný vodou (dokonce lze použít jen napnutý igelit, který naplníme vodou, ale správně to vychytat dá už fakt hodně práce).

Ať už máme tedy po ruce spojkovou čočku v libovolné podobě, potřebujeme najít ohnisko, tedy nastavit čočku tak, aby všechno světlo soustředila na jedno malé místo. Na to místo pak stačí dát troud a doufat, že slunce svítí dost silně na to, aby jej zapálilo.

Zkratováním baterie

Poměrně snadno lze získat oheň také zkratováním baterie. Kromě baterie (a ta nám stačí i klasická typu AA, jen musí být pořádně nabitá) budeme potřebovat ještě něco, čím ji zkratujeme. Nejlépe to jde uprostřed zúženým tenkým proužkem alobalu. Alobalem propojíme konce baterie a ke zúžené části přiložíme troud a pevně doufáme, že je baterka dost nabitá. Za chvíli by se měl alobal uprostřed rozžhavit (pozor, poměrně horký bude po celé ploše) a s trochou štěstí zapálit troud.

Místo alobalu lze použít třeba také jeden typ papírku od žvýkaček, které mají zevnitř takovou lesklou kovovou vrstvu, kterou můžeme také použít ke zkratování (a vnější

papírová strana pak chytne plamenem a poslouží jako troud), nebo třeba dva drátky, spojením jejichž roztržených konců zkratujeme baterku.

Je dobré počítat s tím, že se baterie samozřejmě takovýmhle zacházením velmi rychle vybije. Při rozdělávání ohně taky pamatuj na to, že baterky v horku *celkem rády a hodně vybuchují*, takže hned po zkratování baterky ji dej bezpečně daleko.

A tření dřev? To si povíme někdy jindy.

Otázky ze života klubovny

Hasicí přístroj máme schovaný v regálu u dveří. Moji poslední otázkou je: ve kterém šuplíku schováváme pravítka?

Odpovídejte Samaře.

Cestopis z Bulharska

Sobota 26. 8.

První věc, kterou v sobotu ráno slyšíme, je, že Sáru kousla kudlanka. Ona se ta kudlanka předchozí večer asi úplně neztratila. Snídáme, balíme, naposled koukáme na hory v dáli a pokračujeme po silnici k městečku, kde mají nádraží. Cestou si všímáme, že jsou všude, ale úplně všude — na domech, sloupech, vrátkách, úmrtní oznámení. I mnoho let stará. Podchod u nádraží je jimi vyloženě vytapetován.

Bulhaři na své bližní asi prostě za žádných okolností nechtějí zapomenout. Na nádraží mají krom úmrtních oznámení i několik cedulí s odjezdy a příjezdy, žádná z nich ale neplatí — jediné správné informace jsou na papíru přilepeném pod jednou z nich. Nakonec se nám ale podaří vypátrat, že nejbližší vlak do Sofie jede až za dvě hodiny, proto se vydáváme na průzkum místních obchodů.

Vracíme se s dobrým bulharským pečivem, někteří od-
vážnější i se zmrzlinou (špatně nám nikomu nebylo, ale
Májka jí těžce nevěřila) a Májka s Jendou i se zkaženým
mlékem. Nejdříve jsme mysleli, že je to pouze chuť a zá-
pach pravého čerstvého mléka, ale po otevření toho, co si
koupily Samara s Týnou, se naše předchozí dojmy o zka-
ženosti potvrzují. Po skvělém obědě, který po deseti dnech
obsahoval čerstvé potraviny, konečně přijíždí vlak.

V Sofii necháváme na nádraží v úschovně batohy a dě-
líme se do několika týmů, které mají všechny jeden cíl —
zajistit, že budeme mít tu noc kde spát (protože na nádraží
to nejde). Část se vydává na letiště, část ke vzdálenému po-
chybnému kempu, který se nám podařilo vygooglit, část na

průzkum hostelů v okolí. Týmy letiště a kemp dokonce využily sofijské metro, tým hostely zase nakoupil spoustu ovoce na místních trzích.

Po pár hodinách se opět scházíme na nádraží a naše vyhlídky nejsou příliš příznivé — kemp je fakt divný a hrozně drahý, letiště nic moc, hostely se zdají drahé. Nakonec to ale jdeme do jednoho zkusit a překvapeně zjišťujeme, že nám nabízená cena 90 leva (přibližně 1200 korun) není za osobu, ale za pokoj, který má dokonce sprchu! Nadšeně tedy přijímáme poměrně luxusně vypadající pokoj v nejvyšším patře.

Po večeři, kterou vaříme na vařičích na balkóně, a očistě všech členů výpravy, se již za tmy vydáváme na turistickou obhlídku bulharského hlavního města. Moc tam toho není, ale přesto se nám Sofie líbí. Následně ještě bereme nočním útokem Billu, připravujeme si svačiny na následující den v autobuse a znavení velmi pozdě uléháme.

Neděle 27. 8. a pondělí 28.8.

Ráno se loučíme s Vosou, který jede do Prahy vlakem, a v Bille u nádraží nakupujeme poslední zásoby. Směňujeme si zpátky levy a po zmatcích se stevardkou přeci jen nastupujeme do autobusu na cestu domů. Cestou se toho moc nedělo, ale přeci jen pár střípků: v Srbsku stojíme dvě hodiny na hranicích a pak jím jedeme asi sto let, tentokrát nás naštěstí netrápí hlasitý Bulhar, ale stále máme v autobuse povídavé Bulharky, píšeme cestovní deník, v Budapešti velmi pozdě v noci hledáme záchody, nalézáme pouze toitoiky a skoro nám odjíždí autobus, dostáváme sms od Vosy, jehož cesta vlakem byla značně adrenalinovější než naše, asi ve tři ráno dorážíme na Slovensko a mění se řidiči, okolo čtvrté vjíždíme do Česka, a brzy ráno bolaví, znavení, ale nadšení dorážíme do Prahy.

zapsala Samara

Tajný rozhovor

Poznejte s kým byl. Rekněte to Máje (ale tajně, ať to nikdo neslyší). Když to uhodnete, získáte nějaký ten bod do bodování. Pozor! Na každý Tajný rozhovor máte jen jeden pokus. Člověk, se kterým je rozhovor udělán, dělá samozřejmě jako by nic.

Jaké je tvé oblíbené táborové jídlo?

Hm. . . Pravděpodobně bramborové knedlíky se zelím a uzeným. A samozřejmě rajská. A taky trochu pláču, že jsme letos zrušili filé.

Jakým způsobem si sundáváš svetr?

- a: chytíš za otvor a přetáhneš přes hlavu
- b: vyvlíkneš ruce z rukávů, přetáhneš si svetr přes hlavu
- c: vyndáš jednu ruku z rukávu, přetáhneš si svetr přes hlavu a pak vyndáš druhou ruku z rukávu
- d: jiným způsobem

b: Vyvlíknu ruce z rukávů a přetáhnu přes hlavu.

Kterou tramvají (linkou) nejraději jezdíš? Proč?

Tramvaj číslo 3, protože mě vozí všude, kam potřebuju, a má příjemně krátké intervaly.

Odkud loupeš banán? Z jakých důvodů?

Jedině od bubáka. Za stopku se to dobře drží. A navíc loupaní od stopky způsobí, že stopka bude viset na jedné části slupky a to vypadá prostě příšerně.

Jaká je tvá oblíbená marmeláda?

Borůvková.

Co budeš dělat po táboře?

Lehnu si do vany.

Jaké je tvé nejméně oblíbené táborové jídlo?

Sladké těstoviny.

Vedoucí starších:

Eliška: 728 467 049

Jenda: 799 790 244

Pomeranč: 720 358 010

Samara: 733 210 214

Vosa: 720 368 688

Vedoucí mladších:

Májka: 725 807 853

Sára: 728 739 631

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz

